Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul central (jud. S.Lazări)
Dosarul nr.2r-377/25 (nr. 2-25135705-03-2r-15102025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ
D E C I Z I E

19 decembrie 2025 **mun. Bălți**

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii: **Natalia Costaș, Ivan Parii**

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Arnăut Sorina în interesele lui Mîndruleac Serghei,

în cauza civilă la cererea înaintată de ***** către Mîndruleac Serghei privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie,

împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul central din 23 septembrie 2025,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 23.09.2025 ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către Mîndruleac Serghei privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

În motivarea cererii de chemare în judecată, ***** a invocat că a fost căsătorită cu Mîndruleac Serghei timp de *****, având împreună 2 copii majori. După desfacerea căsătoriei, foștii soți continuă să locuiască împreună în casa proprie a victimei, situată în *****

A menționat victima că Mîndruleac Serghei, deseori vine acasă în stare de ebrietate, iscând scandaluri, numind-o, atât pe ea, cât și pe mama acesteia cu cuvinte necenzurate.

Respectiv, a susținut ***** că la 19 septembrie 2025, acesta a revenit acasă din străinătate, după o absență de 3 luni și fostul soț fiind în stare de ebrietate a provocat un conflict, sărind la bătaie, insultând-o și amenințând-o direct cu moartea.

***** a remarcat că, la 21 septembrie 2025, s-a întors acasă din oraș, împreună cu nașii, pe care i-a invitat la masă, iar după plecare acestora, pârâtul a început a striga la mama victimei și o alunga cu forța din casă, manifestând un comportament agresiv, violent și amenințător.

Astfel, consideră victima că, atât ea cât mama acesteia sunt în situația de a suporta violența psihologică din partea lui Mîndruleac Serghei.

Totodată, ***** a relevat că, prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07 septembrie 2022, s-a admis cererea depusă de victima ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, față de agresorul Mîndruleac Serghei, iar prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07 mai 2024 cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței domestice formulată de ***** s-a admis parțial cu emiterea ordonanței de protecție.

În contextul celor expuse a solicitat ***** aplicarea față de Mîndruleac Serghei a măsurilor de protecție și anume:

- obligarea fostului soţ cetăţeanul Mîndruleac Serghei INDP ***** de a părăsi temporar domiciliul comun de pe adresa: *****;

- obligarea fostului soţ cetăţeanul Mîndruleac Serghei INDP ***** de sta departe şi a nu se apropia de locul aflării lui *****, respectând distanța de 300 m (inclusiv cu aplicarea sistemului de aplicare a măsurilor electronice);

- obligarea fostului soţ cetăţeanul Mîndruleac Serghei INDP ***** de a nu contacta telefonic inclusiv prin corespondență poștală sau prin orice alt mod pe *****.

- obligarea de a participa la un program special pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei desfășurat cu suportul Inspectoratului Teritorial de Probațiune.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul central din 23.09.2025 s-a admis cererea depusă de victima *****, cu privire la eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, față de agresorul Mîndruleac Serghei.

- s-a stabilit pentru *****, pe o perioadă de 90 zile, următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Mîndruleac Serghei, după cum urmează:
- s-a obligat Mîndruleac Serghei, să părăsească temporar locuința comună situată în *****, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;
- s-a obligat Mîndruleac Serghei, să stea departe de locuința victimei situată în ***** și să nu se apropie de victimă, la o distanță de cel puțin de 300,00 m;
- s-a interzis lui Mîndruleac Serghei, de a contacta sub orice formă, în persoană, telefonic, prin corespondență sau în orice altă formă, cu victima *****.

S-a explicat părților că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului, care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță.

S-a încasat din contul agresorului Mîndruleac Serghei, născut la *****, cu domiciliul ***** (adresa de facto în *****), cod personal *****, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250,00 (două sute cincizeci), 00 lei.

S-a încasat din contul agresorului Mîndruleac Serghei, născut la *****, cu domiciliul ***** (adresa de facto în *****), cod personal *****, în beneficiul Judecătoriei Orhei, IBAN MD45TRPAAA142310A01224AA, cod fiscal 1006601005216, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute), 00 lei.

Măsurile de protecție aplicate agresorului Mîndruleac Serghei, născut la *****, cu domiciliul ***** (adresa de facto în *****), cod personal *****, se aplică cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

S-a dispus asigurarea executării și supravegherea ordonanței de protecție Inspectoratului de Poliție Orhei și Inspectoratului Național de Probațiune, Biroul de Probațiune Orhei.

Solicitarea recurentului:

La 07 octombrie 2025 avocatul Arnaut Sorina în interesele lui Mîndruleac Serghei a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul central din 23.09.2025, solicitând admiterea acestuia și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Orhei sediul central din 23.09.2025 (f.d.25-29).

Argumentele părților:

În motivarea recursului avocatul Arnaut Sorina în interesele lui Mîndruleac Serghei a invocat că, instanța de fond nu a elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, iar concluzia instanței este în contradicție cu materialele pricinii, cauza fiind examinată fără prezența și citarea lui Mîndruleac Serghei, acesta fiind, de fapt, lipsit de dreptul la apărare în lipsa unui raport și susținerea reprezentatului Inspectoratului de Poliție Orhei, fără prezenta unui Raport de constatare sau expertiză care probează cele invocate de petiționară.

Totodată, remarcă recurentul că, în cererea depusă de către presupusa victimă nu se probează faptul că, ar fi existat un pericol iminent asupra vieții și sănătății petiționarei, din partea lui Mîndruleac Serghei.

Consideră că argumentele petiționarei sunt neîntemeiate, or, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe noi ce să demonstreze că, la momentul depunerii cererii, Mîndruleac Serghei manifesta acțiuni de violență în privința intimatei și nu au fost stabilite careva circumstanțe ce ar putea duce la concluzia că, acesta are un comportament violent sau agresiv.

În această ordine de idei, recurentul pune la îndoială corectitudinea aprecierii de către instanța de judecată a situației de fapt și de drept, menționând că, prima instanță greșit a concluzionat că ***** este victima violenței fizice și psihologice în familie, or argumentele victimei sunt pur declarative, neprezentând nici o probă în acest sens.

Recurentul consideră că, întru admiterea unei cereri de aplicare a măsurilor de protecție este necesar întotdeauna să fim în prezența unei agresiuni fizice, unor vătămări

corporale ale victimei, ca consecințe ale actului de agresiune, ca într-un final, instanța să perceapă pericolul iminent care-l prezintă agresorul pentru victimă.

În această ordine de idei, recurentul concluzionează că, încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central nu reflectă motivarea desfășurată a concluziilor instanței în ceea ce privește admiterea cererii cu privire la emiterea ordonanței de protecție, contra acțiunilor de violență în familie, încheierea data având un caracter superficial şi evaziv.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de recurs constată că, încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 23 septembrie 2025, a fost contestată la 07 octombrie 2025, respectiv în termenul legal de atac.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu încheierea contestată și normele legale relevante speței, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră recursul neîntemeiat din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit.a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Probatoriul cauzei atestă că, la 23.09.2025 ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către Mîndruleac Serghei privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violenţă în familie (f.d.2-5).

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul central din 23.09.2025 s-a admis cererea depusă de victima *****, cu privire la eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, față de agresorul Mîndruleac Serghei.

- s-a stabilit pentru *****, pe o perioadă de 90 zile, următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Mîndruleac Serghei, după cum urmează:
- s-a obligat Mîndruleac Serghei, să părăsească temporar locuința comună situată în *****, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;
- s-a obligat Mîndruleac Serghei, să stea departe de locuința victimei situată în ***** și să nu se apropie de victimă, la o distanță de cel puțin de 300,00 m;

- s-a interzis lui Mîndruleac Serghei, de a contacta sub orice formă, în persoană, telefonic, prin corespondență sau în orice altă formă, cu victima *****.

S-a explicat părților că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului, care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță.

S-a încasat din contul agresorului Mîndruleac Serghei, născut la *****, cu domiciliul ***** (adresa de facto în *****), cod personal *****, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250,00 (două sute cincizeci), 00 lei.

S-a încasat din contul agresorului Mîndruleac Serghei, născut la *****, cu domiciliul ***** (adresa de facto în *****), cod personal *****, în beneficiul Judecătoriei Orhei, IBAN MD45TRPAAA142310A01224AA, cod fiscal 1006601005216, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute), 00 lei.

Măsurile de protecție aplicate agresorului Mîndruleac Serghei, născut la *****, cu domiciliul ***** (adresa de facto în *****), cod personal *****, se aplică cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

S-a dispus asigurarea executării și supravegherea ordonanței de protecție Inspectoratului de Poliție Orhei și Inspectoratului Național de Probațiune, Biroul de Probațiune Orhei (f.d.17-20).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 07.10.2025 avocatul Arnăut Sorina în interesele lui Mîndruleac Serghei a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul central din 23.09.2025 (f.d.25-29), solicitând admiterea acestuia și casarea încheierii.

Pentru a se expune asupra argumentelor recurentului privind temeinicia și legalitatea actului judecătoresc contestat Colegiul civil reține următoarele prevederi legale ce guvernează speța:

În conformitate cu art. 278^7 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea, prin urmare termenul de 24 de ore este un termen special prevăzut de lege, prin urmare mijlocele de comunicare efectuate de către instanța de fond, sunt prevăzute de lege, recurentul fiind legal citat despre locul, data și ora examinării cererii.

Potrivit art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională,

siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Conform art. 5 alin. (1) Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 278^4 alin. (1), (2) Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență.

Potrivit art. 278^6 alin. (3) Codul de procedură civilă, declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita și alte acte necesare pentru examinarea cererii.

Conform art. 278^7 alin. (2)-(4) Codul de procedură civilă, în cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de

consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; i) interzicerea de a păstra și a purta armă. (2^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (3) Măsurile de protecție se aplică pe un termen de pînă la 3 luni. (4) Instanța remite de îndată ordonanța de protecție poliției, organului de probațiune și altor instituții sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată.

În temeiul art. 278^8 Codul de procedură civilă, termenul măsurilor de protecție poate fi prelungit de instanța de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecție sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecție, asupra victimei se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului. La cererea întemeiată a victimei, instanța de judecată poate revoca măsurile de protecție aplicate, asigurîndu-se că voința victimei este liber exprimată și că nu a fost supusă presiunilor din partea agresorului.

Art. 2 din Legea nr.45-XVI din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, stabilește că, violență în familie sunt acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Potrivit aceluiași articol, în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică: *violență psihologică* – impunere a voinței sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, amenințări verbale, afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor

apropiate, fiind constrânsă să-și modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

Iar potrivit art. 3 alin. (1) și (2) lit. a) al Legii enunțate, subiecți ai violenței în familie sînt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nr.45-XVI din 01.03.2007, victimei i se garantează apărarea drepturilor și intereselor legitime.

Totodată, în acord cu art. 15 alin. (1)-(5) din Legea menționată, Instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi asistență victimei și copiilor ei, aplicînd agresorului următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, excluzînd și orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, pînă la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

g) limitarea drepturilor în privința bunurilor aflate în posesia și folosința victimei;

h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenței sau pentru înlăturarea ei; j) interzicerea de a păstra și purta armă.

(1^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică. În acest caz, prevederile art.271^1 din Codul de executare al Republicii Moldova nr.443/2004 se aplică în mod corespunzător.

(1^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință.

(2) Ordonanța de protecție se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliției și organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind

măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanței de protecție în privința copilului, este informată și autoritatea tutelară teritorială.

(2[1]) În cazurile în care ordonanța de protecție a fost eliberată în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență, interdicțiile stabilite prin ordinul de restricție încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecție dispuse prin ordonanța de protecție.

(3) Măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condițiile prezentei legi și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

(4[1]) Pe perioada acțiunii ordonanței de protecție în privința victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluși sau nu în ordonanța de protecție, aceștia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială.

(5) Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordonanța de protecție ține de competența organului de poliție și a organului de probațiune în modul prevăzut de lege. În cazul aplicării măsurii specificate la alin.(1) lit.j), organul de poliție ridică imediat armele și munițiile de la agresor.

În conformitate cu capitolul XXII[2] Codul de procedură civilă cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art.15 alin.(1) al Legii nr. 45-XVI din 01.03.2007, în raport cu circumstanțele speței, Colegiul civil conchide că, prima instanță just și motivat a dispus prin încheierea și ordonanța de protecție emisă de Judecătoriei Orhei, sediul central din 23 septembrie 2025, aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, împotriva acțiunilor agresorului Mîndruleac Serghei, cu emiterea ordonanței judecătorești.

Totodată, instanța de recurs atestă că, părțile întrunesc calitatea din prevederile art.3 alin.(2) lit. a) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie și sunt subiecții ai violenței în familie, or, victima ***** și agresorul Mîndruleac Serghei sunt persoane aflate în divorț.

Astfel, în speță, Colegiul civil constată că, ***** este victimă a violenței în familie, care urmează a fi protejată de stat prin intermediul instituțiilor de drept, căruia îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectarea vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie, dar în măsura în care se fac vinovați agresorii, în măsura în care a fost supusă violenței.

Prin urmare, Colegiul civil notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și imediat, or, sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai

familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, instanța de recurs are în vedere că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol eminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. Or, nu poate fi reținută alegația reprezentantului recurentului că, victima nu a prezentat probe în vederea susținerii cererii sale.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că anterior încheierii contestate, au fost dispuse două încheieri distincte de aplicare a măsurilor de protecție, ca urmare a constatării unor acte de violență în familie exercitate de către recurent. Acest fapt denotă caracterul repetat, persistent și continuu al comportamentului violent, precum și ineficiența măsurilor anterioare în vederea stopării conduitei abuzive.

Instanța de recurs reține că, reiterarea actelor de violență constituie un element esențial în aprecierea gradului de pericol la care este supusă victima, fiind suficient, în sine, pentru a justifica necesitatea menținerii și chiar intensificării măsurilor de protecție, în scopul prevenirii unor noi fapte prejudiciabile.

De altfel, legea condiționează dispunerea unei noi măsuri de protecție de persistența stării de risc și de pericolul real și actual pentru integritatea fizică și psihică a victimei. Or, în cauză, acest pericol este demonstrat prin succesiunea încheierilor de protecție, care reflectă un tipar comportamental constant.

Instanța mai constată că scopul măsurilor de protecție nu este sancționator, ci preventiv, acestea fiind menite să asigure protecția efectivă și imediată a victimei, iar nu să sancționeze agresorul. Prin urmare, menținerea încheierii din 23 septembrie 2025 este proporțională, necesară și justificată, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul civil atrage atenția asupra faptul că, potrivit caracteristicii din 23.09.2025 prezentată de comisarul principal al OSS al SP-2 a IP Orhei dl Cozacenco Ghenadie, Mîndruleac Serghei este „caracterizat nesatisfăcător, deseori face abuz de băuturi alcoolice și a fost observat pe timp de noapte în locuri publice în stare de ebrietate,... fiind stabilit la evidență ca agresor de familie cu nr.M-7/24 din 14.05.2024 (f.d.15).

În ceea ce privește pretinsa încălcare a drepturilor recurentului și anume că, examinarea cauzei s-a făcut fără prezența și citarea lui Mîndruleac Serghei, instanța de recurs o apreciază ca fiind lipsită de temei, or, la materialele cauzei este anexată telefonograma (f.d.14) potrivit căreia la data de 23 septembrie 2025 presupusul agresor Mîndruleac Serghei a fost telefonat și anunțat despre ședința de examinare a cauzei, acesta comunicând că, se află la muncă și nu poate să se prezinte.

În continuare, instanța de recurs reține că, determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că, manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Astfel, din declarațiile intimatei rezultă că, relațiile dintre părți sunt tensionate de o lungă perioadă de timp, iar la 21 septembrie 2025, Mîndruleac Serghei a început a striga la mama victimei și a o alunga cu forța din casă, manifestând un comportament agresiv, violent și amenințător. Astfel, aplicarea măsurilor de protecție a victimei sunt necesare, soluția primei instanțe în acest sens fiind legală și întemeiată.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În contextul celor enunțate, Colegiul civil apreciază critic argumentele invocate de avocatul Arnăut Sorina în interesele lui Mîndruleac Serghei în cererea de recurs, în situația în care acestea sunt contrare dispozițiilor art.118 Codul de procedură civilă, coroborate cu art.121 Codul de procedură civilă, întrucât recurentul nu a prezentat careva probe în măsură să răstoarne soluția instanței de fond.

Caz în care instanța califică declarațiile recurentului ca fiind necredibile și insuficiente, fiind apreciate de către instanță ca o metodă de a evita răspunderea prevăzută de lege, mai mult ca atât recurentul nici nu a negat cele invocate de intimată menționând doar că, nu au fost prezentate probe întru confirmarea acestora.

Astfel, în accepțiunea instanței de recurs, măsurile acordate prin încheierea și ordonanța de protecție emisă de Judecătoriei Orhei sediul central din 23 septembrie 2025 sunt adecvate și suficiente circumstanțelor cauzei și asigură protecția necesară a victimei.

În acest context, Colegiul civil atestă că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală. Tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului *(hotărârea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02).*

Circumstanțe similare au fost constatate și în Hotărârea CtEDO din 28.05.2013 în *Cauza Eremia și alții contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76*, unde Curtea a invocat faptul că Republica Moldova a încălcat obligația sa pozitivă în temeiul art. 8 al Convenției, când Curtea expres a indicat că una din obligația pozitivă a statului în temeiul

art. 8 CEDO este ca autoritățile naționale să i-a măsuri adecvate în vederea exercitării obligațiilor pozitive de a proteja victimele violenței în familie.

Subsecvent, instanța de recurs subliniază că, restricțiile impuse sunt limitate în timp și proporționale cu scopul urmărit, iar dreptul la viață, integritate fizică și securitate personală al victimei prevalează în raport cu interesele individuale ale agresorului.

Reieșind din cele invocate, instanța de recurs stabilește că recursul formulat de avocatul Arnăut Sorina în interesele lui Mîndruleac Serghei urmează a fi respins ca neîntemeiat iar încheierea primei instanțe menținută ca fiind legală și întemeiată.

În baza prevederilor art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

d e c i d e :

Respinge recursul declarat de avocatul Arnăut Sorina în interesele lui Mîndruleac Serghei.

Menține încheierea Judecătoriei Orhei sediul central din 23 septembrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea înaintată de ***** către Mîndruleac Serghei privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Decizie irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș** **Ivan Parii**